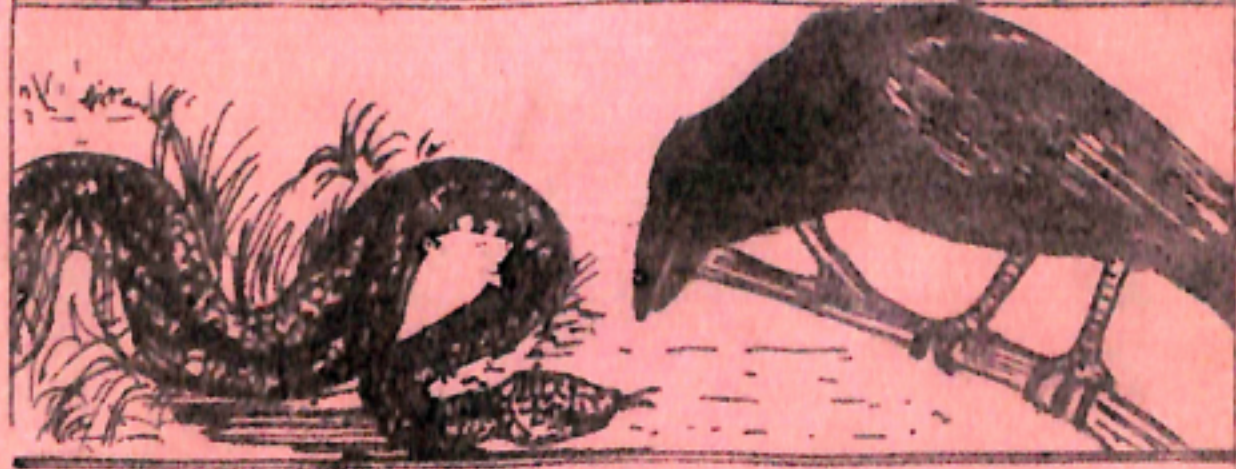
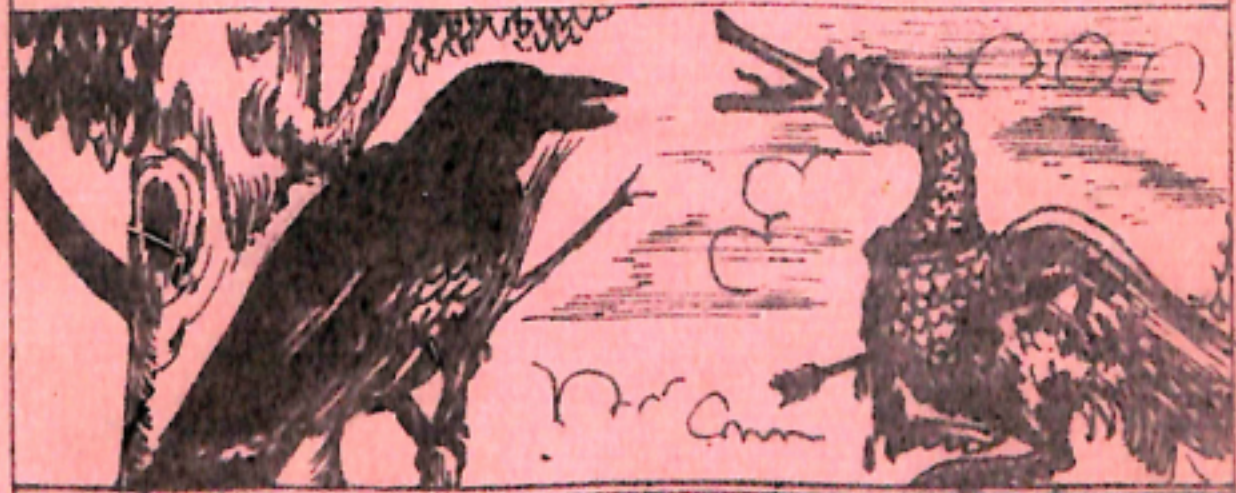

តែងតាំង ដោយ
ប្រឹក្សា រាជ វិទ្យាល័យ
តែងតាំង ចាស់

០៥០.
៣២៦

N. 73 CRAW AND SWAN

ស្នាដៃនេះ

កើតឡើងពីកិច្ចសហការគ្នា រវាង
ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ និង បណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិចខ្មែរ
 ក្នុងគោលបំណងយ៉ាងមុតមាំដើម្បីថែរក្សា ការពារ កុំឲ្យបាត់បង់ទៅទៀត
 ព្រមទាំងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃ-ឯកសារទាំងនេះ
 សម្រាប់សាធារណជនប្រើប្រាស់ដោយមិនគិតកម្រៃ។

សូមថ្លែងអំណរគុណដល់
អង្គការវិហារ កូស៊ី-កៃ វិទ្យាស្ថានបើកទូលាយ
ករុណាខ្មែរ និង មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា
 ដែលបានគាំទ្រគម្រោងការស្នាដៃនេះ សម្រាប់ទុកក្នុងបណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិច។

Buddhist Institute of Ministry of Cult and Religion and eLibrary of Cambodia have made a cooperative effort to digitalize books and manuscripts in order to preserve our Cambodian literary heritage. This will promote and provide easy, instant access, free of charge to the public and future generations to come.

A sincere thank you to our generous supporters: Rishho Kosei-Kai, Open Institute, Karuna Cambodia and Cambodian Education Excellence Foundation, who made this endeavor possible.

www.budinst.gov.kh www.elibraryofcambodia.org

រឿង ក្រិក កិក ហង្ស

រឿង កិក ទណាយ

ក្រិក កិក ពស់

៤៣៨១/៨៤

អកស្រីកដោយ =	ខាត់ ស្មៅ
ក្រិកស្រីកដោយ =	កិក ភារី (វិណាយ)
រចនាអក្ខរដោយ =	លក់ ភ័ក
	កែវ សារភ្លើង (អក)
រចនារូបភាពដោយ	យុគ សារី
	វាយ សារេត

ឧបត្ថម្ភគីកប្រោះព្រះពុទ្ធសាសនាដោយអង្គការសុត្តហង្សកិច្ចការ
(J.S.R.C.)

រឿង កែក គិត ហង្ស

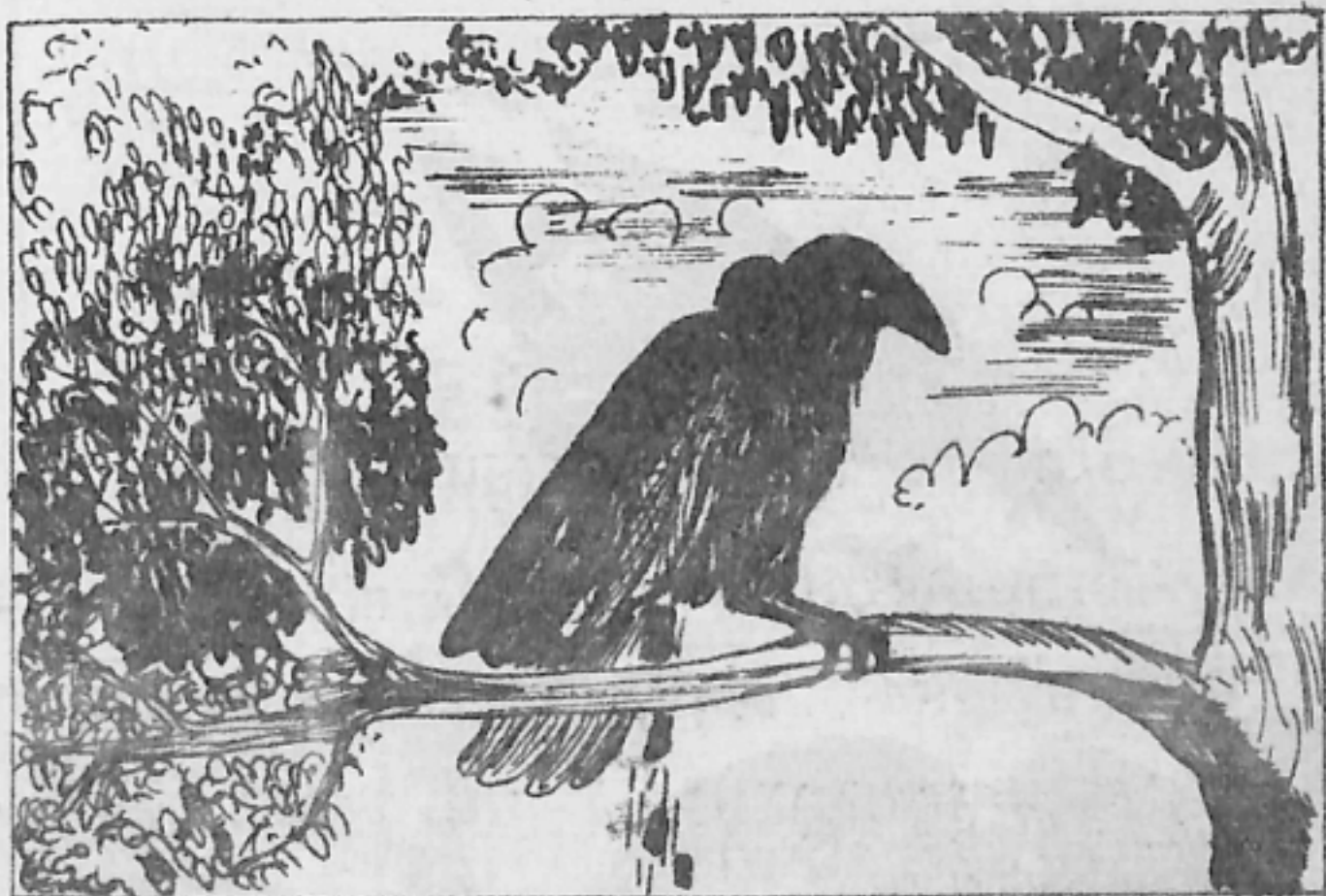
. គោតាមដងផ្លូវទៅកាន់រាជធានី មានឈើមួយដើម
 យ៉ាងធំ ប្រកបដោយមែកសាខា ចោលម្លប់រុករាន
 រុករាន ហើយមានសត្វក្អកមួយអង្ស ស្រែកទីទោៈ ១
 ថ្ងៃមួយ មានព្រាគំរូព្រាម្នាក់ប្រដាប់ដោយគុក
 ព្រា កំពុងស្វែងរកបរាព្រាសត្វ
 ដើម្បីលក់ចិញ្ចឹមជីវិត ១

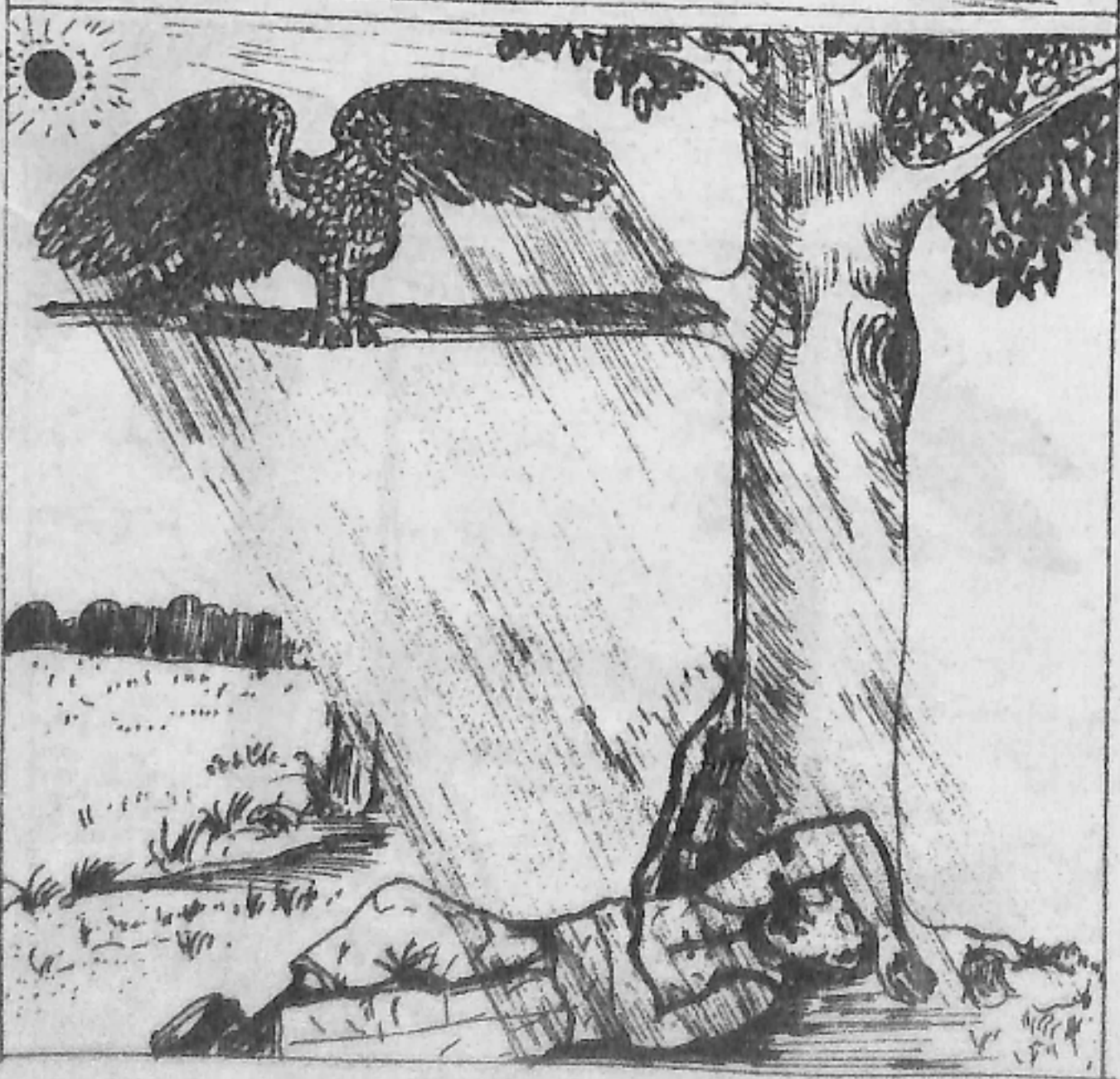
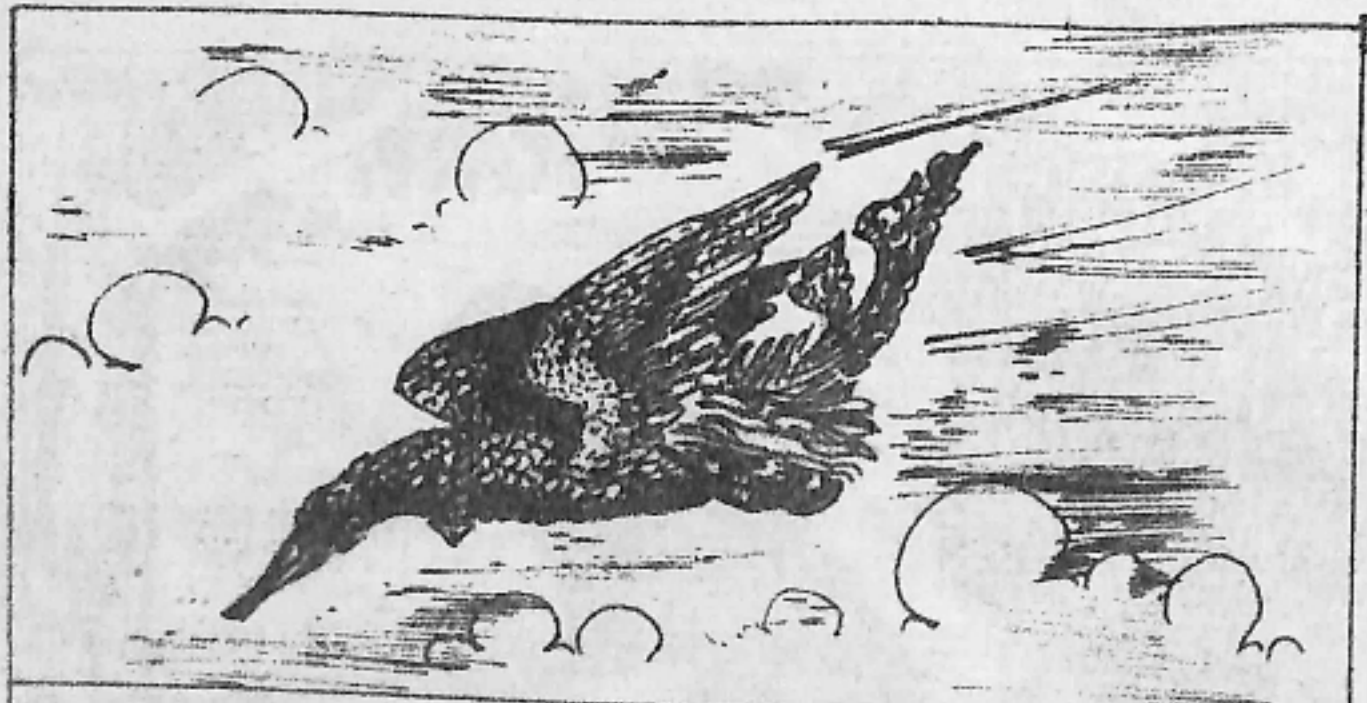

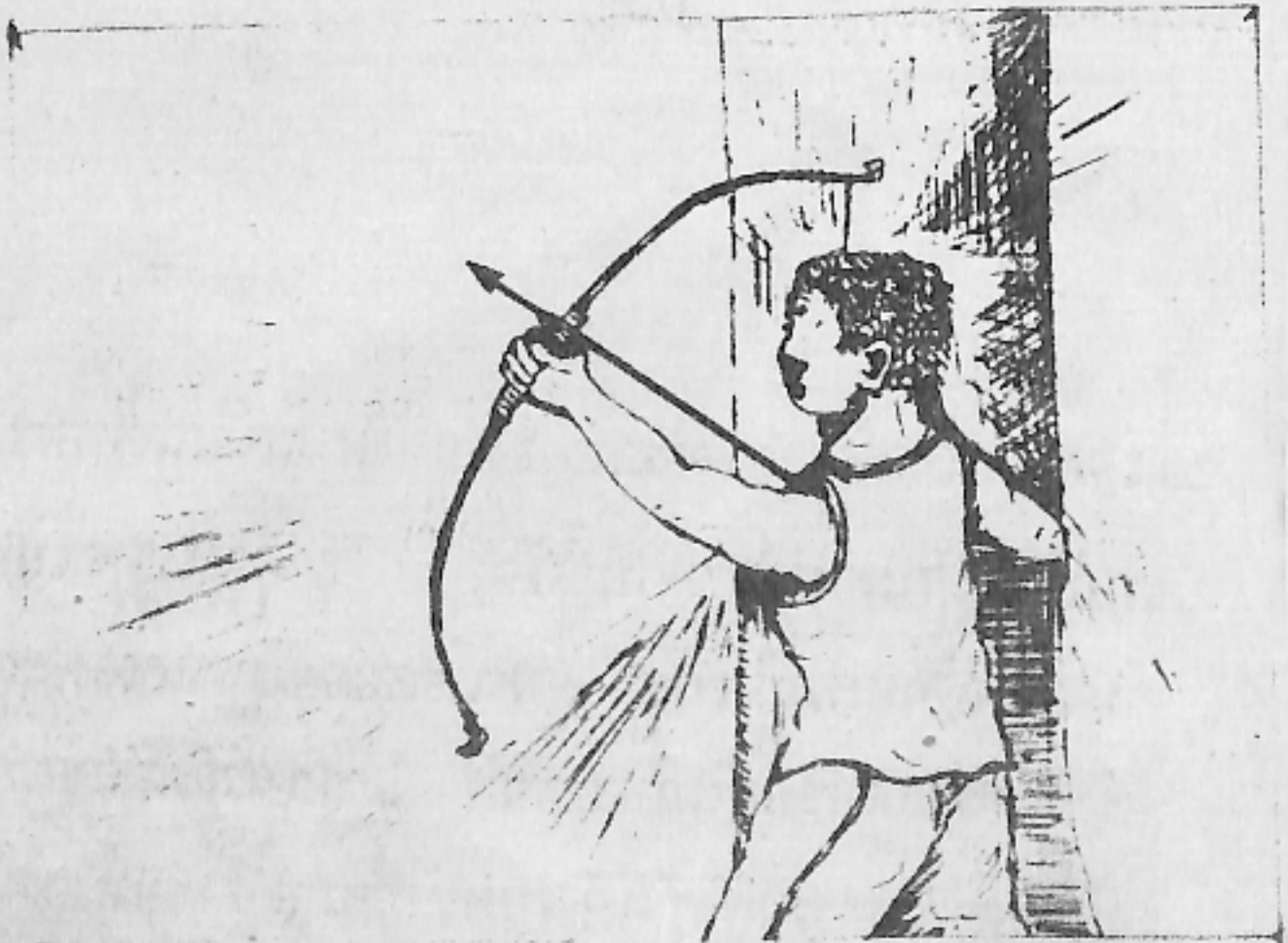
- ការអើរបច្ចាញ់របស់ព្រាណកាត់តែឆ្ងាយ ហើយថ្ងៃ
 ក៏កាត់តែទូលំ ការហាត់ហោរកកើតមាន ដល់ក្រ
 ឡកទៅឃើញដើមឈើធំ មានម្លប់រួតដាក់ស្រួលក៏អើ
 ចូលទៅ ហើយដាក់គន្ធិស្នាដៃក៏គល់ឈើ ក៏ប្រះ
 ខ្លអើគល់ក៏ក្រោមដើមឈើគោះទៅ ១

ចំណែកសត្វក្អែកដែលអារ្យស្រ្តីយកទៅគោរព ដែល
 អាសត្តមានចិត្តអារ្យក្រក់ ភាពជាទុដ្ឋិក តែងតែមាន
 ចិត្តចំណែកមិនឲ្យសត្វដទៃបានសេចក្តីសុខ លុះឃើញ
 ព្រាងអេក្រូចហាមាត់គួង ក៏បង្ការបង្កាចមរបស់ខ្លួន
 ទៅក្នុងមាត់ព្រាង ហើយក៏ហោរគេចចេញពីទីគោរពទៅ

ក្រៅលើវេហាស ហាសសត្វហង្សមួយកំពុងហើរឆ្ងាយ ដោយ
 ពោលកោះព្រះសុរ្យក៏ជ្រៀងជ្រែង ហង្សក្រឡេកយើញ
 កំដៅថ្ងៃចាំមកលើព្រាត កកិតហាសចិត្តមេតាសន្តោស
 ក៏បានហើរមកលើវេហាស ចុះមកចំលើមែក
 លើត្រកាំងស្នាមដើម្បីបាំងកំដៅព្រះសុរិយា ដោយម
 ភោតតិប្រកបដោយករុណា ១

រឹងព្រាគឺដែលកំពុងអស់កម្លាំង បានម្តងម្កាលដាក់ស្រល
 លាយឡំគឺខ្យល់បក់មករំភើយៗផងគោរៈ ក៏ដេក
 លក់ស៊ប់ លុះផ្អែកដំណេកហើយក៏ស្ទុះក្រោកឡើង
 ស្រាប់តែឃើញអាចម៍ពេញក្នុងមាត់ ពេលនោះភ្នែក
 ទោសៈ មោហៈ ឆាបឆេះពេញខ្នង ក្រឡេកគេត្រាចៅ
 ឃើញហង្សកំពុងតែចំតែកាត់ស្រាប ដោយអំណាចភ្នែក
 ទោសៈ ក៏កន្ត្រាក់គលើកប្រាញ់ប្រហារហង្សស្លាប់ភ្លាម
 មយរំពេច ១
 អតិថ្នាសត្វហង្សត្រូវស្លាប់យ៉ាងអណោចអអមគួរឲ្យអាស្រ័យ ១

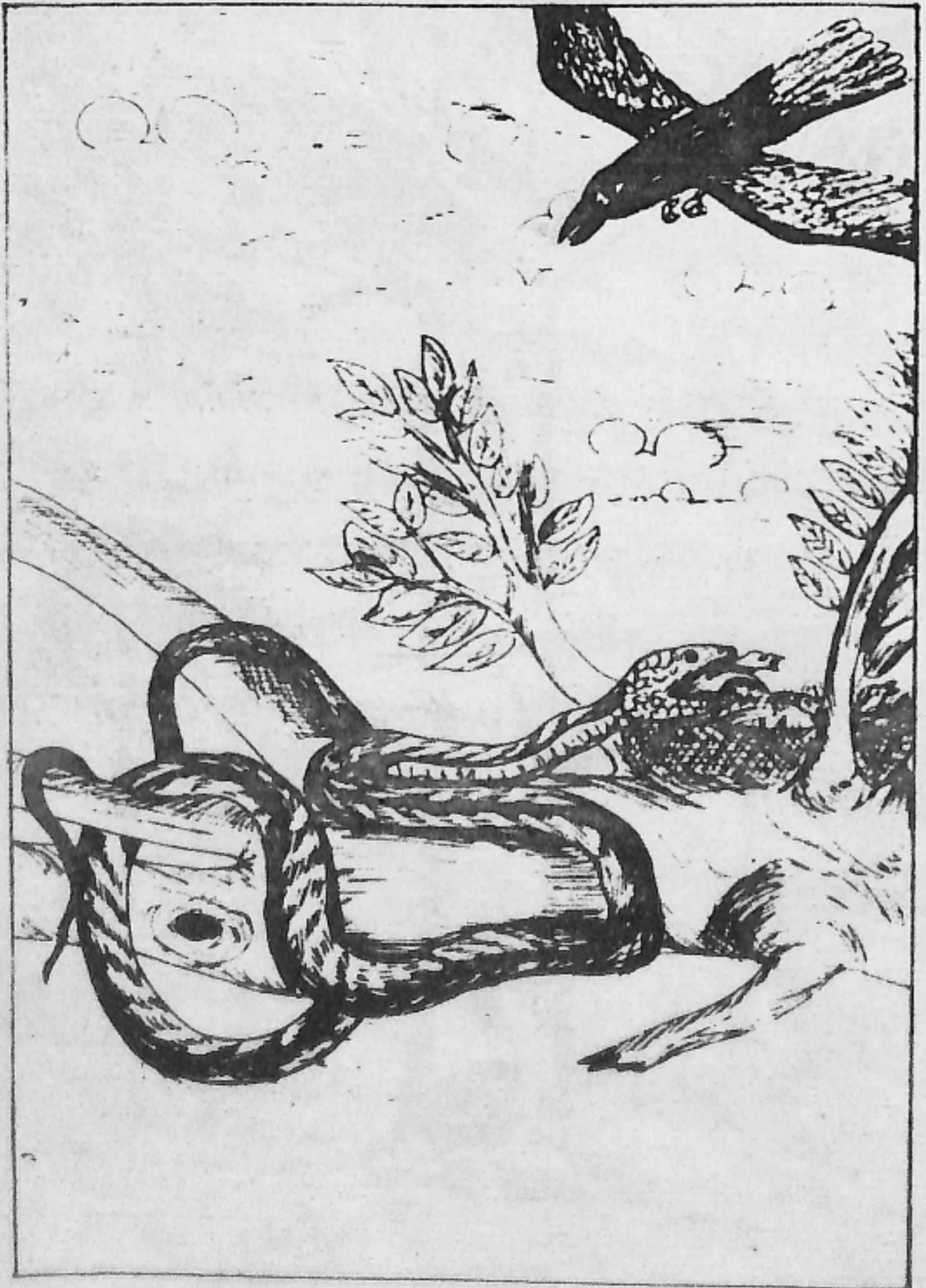
ស្រះកែវថ្ងៃទី 14/8/1982
 អ្នកស្រង់ដោយ ខាត់ស្បៀត
 កែសម្រួលដោយ គីង ភារី (វិណា)

រឿង កែក និង ពស់

(អ្នកមានប្រាជ្ញាដូរអាចញ៉ាំង អ្នកដទៃឲ្យសម្លាប់សត្វវាបស់ខ្លួនបាន)

នៅក្នុងទីវាលមួយដ៏ធំល្វីងល្វើយ រៀងឆ្ងាយដាច់ស្រយាលពីស្រុកភូមិ ហើយមានដើមឈើមួយដើមយ៉ាងធំដុះនៅក្នុងទីវាលនោះ មានបែកសាខាដាច់ស្រាក់រក្សស្រយៃនៃកែក ញីឈ្មោលមួយគូតាមទាំងកូន ហើយនៅក្នុងគល់មានពស់មួយអ្នករុននៅនឹងដើមឈើនោះដែរ ។

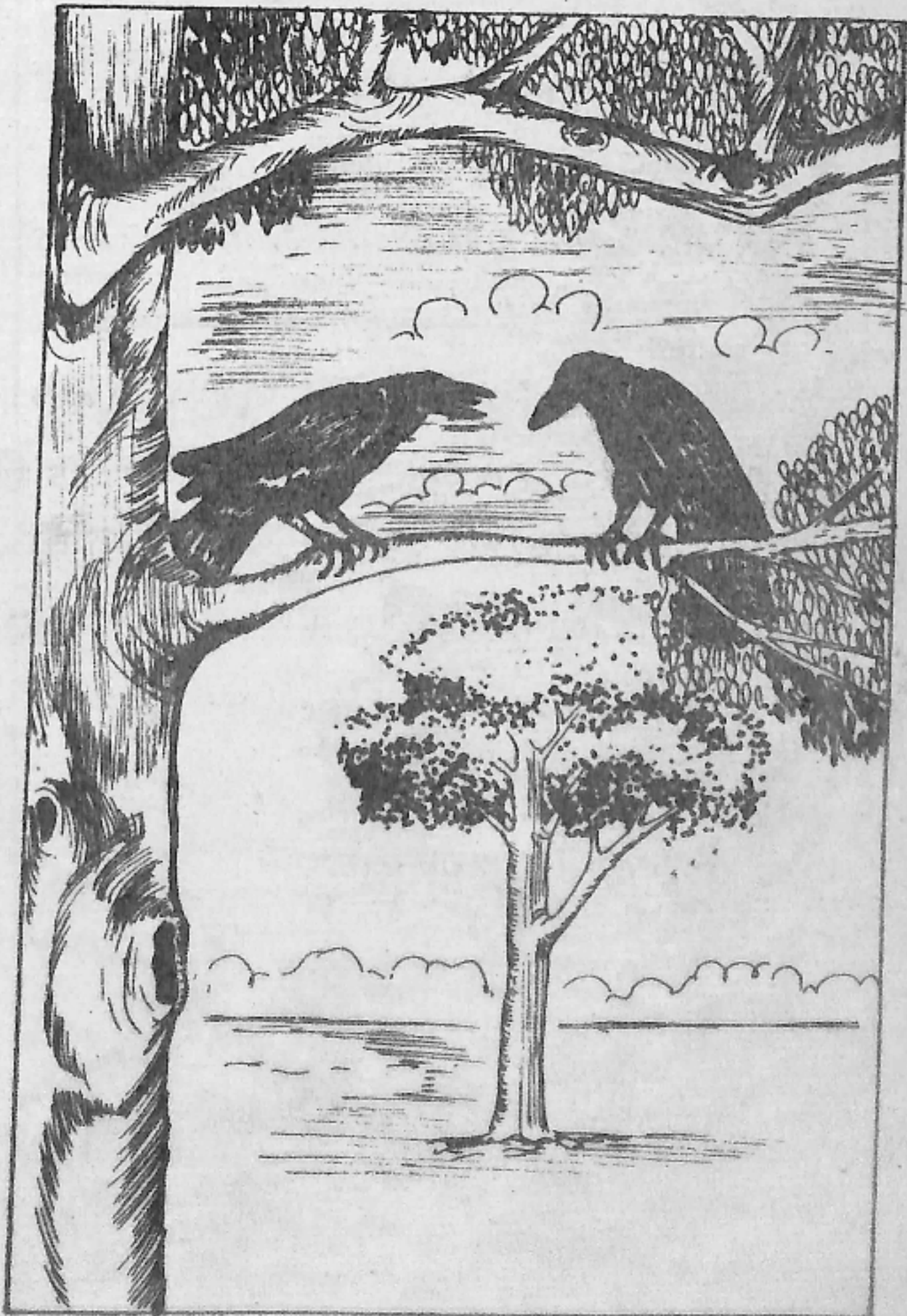
ពោលក្រែក ញី ឈ្មោះចេញទៅស្វែងរកចំណីមកចិញ្ចឹម
 កូនបាត់ ពាស់ក៏វាឡើងទៅលេបស្លឹកកូនក្រែកទាំងនោះ , ពោល
 ពាស់ក៏ពុំដឹងតែលេបកូនក្រែក គ្រាប់តែក្រែកញីបានហើរមកដល់
 តែមិនដឹងធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីជួយកូនឲ្យរស់ពីពាស់បាន គឺគ្រាន់
 តែហើរឆាប់ចុះឆាប់ឡើង ទាំងចិត្តក្រែកកូនអាណិតកូនសម្លាញ់ ។

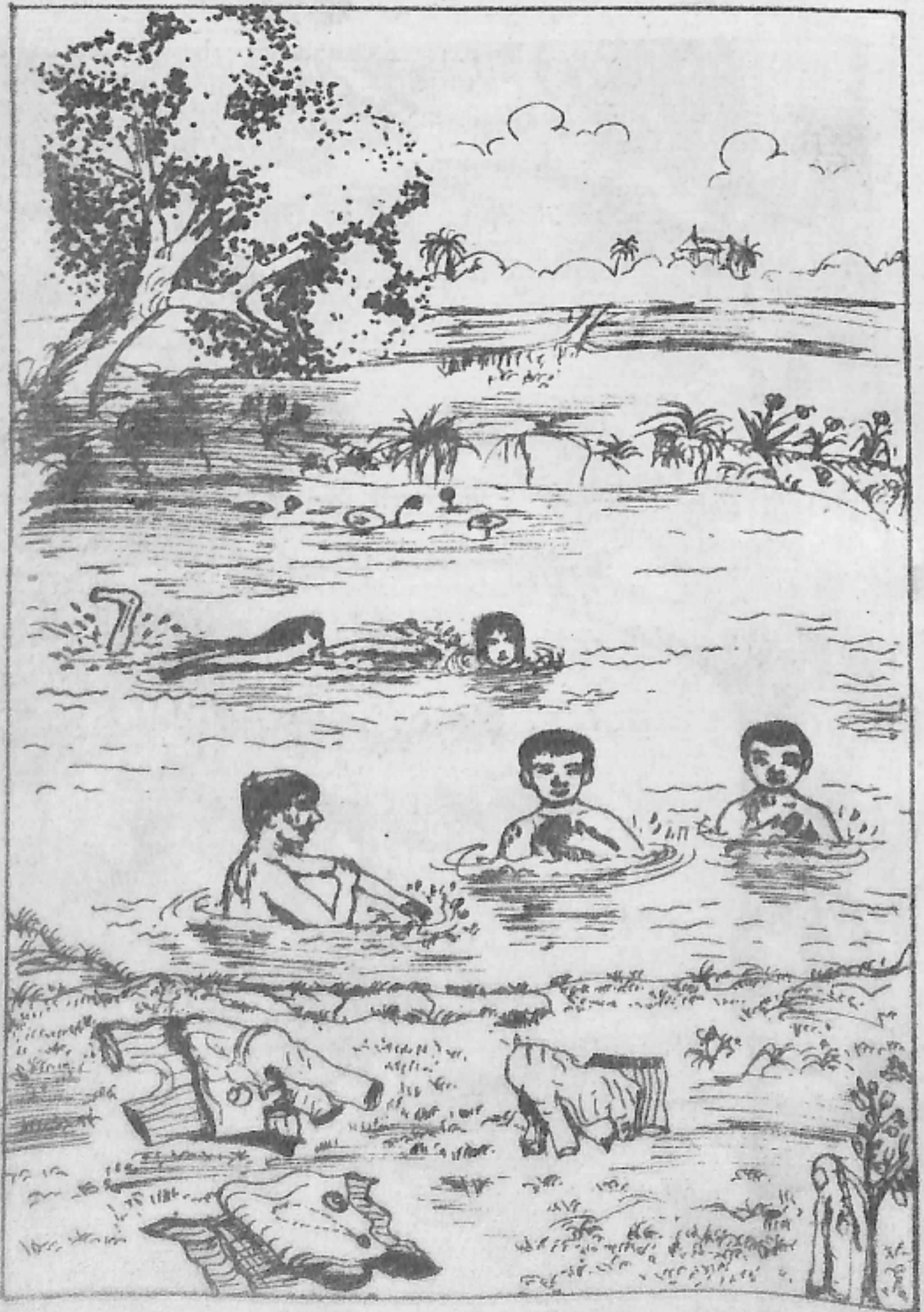
រយៈពេលចេះតែកន្លងទៅ ក្អែកញឹកក៏រកកលនិងពង

ទៀតក៏និយាយទៅកាន់ក្អែកឈ្មោលថា៖

- អ្នកបងសាទីពាំង យើងគួរលះបង់ចេញចាកដើមឈើនេះ
 ទៅ ដើម្បីរកឈើថ្មីធ្វើសាទីអាស្រ័យ ព្រោះដើមនេះរូបកបដោយ
 ព្រោះថ្នាក់ អន្តរាយកូនចៅ ករទៅយើងមុខដារអស់មានពូជពង្ស
 - នែអូនសម្លាញ់ កុំគួរញប់អី រឿងនេះទុកឲ្យបង កំហុស
 ធំៗនៃពស់រូចិន្រ្ទគោណកាលមកហើយ ម្តងនេះបង់ពុំអាចទ្រាំទៅ
 ទៀតបានទេ .

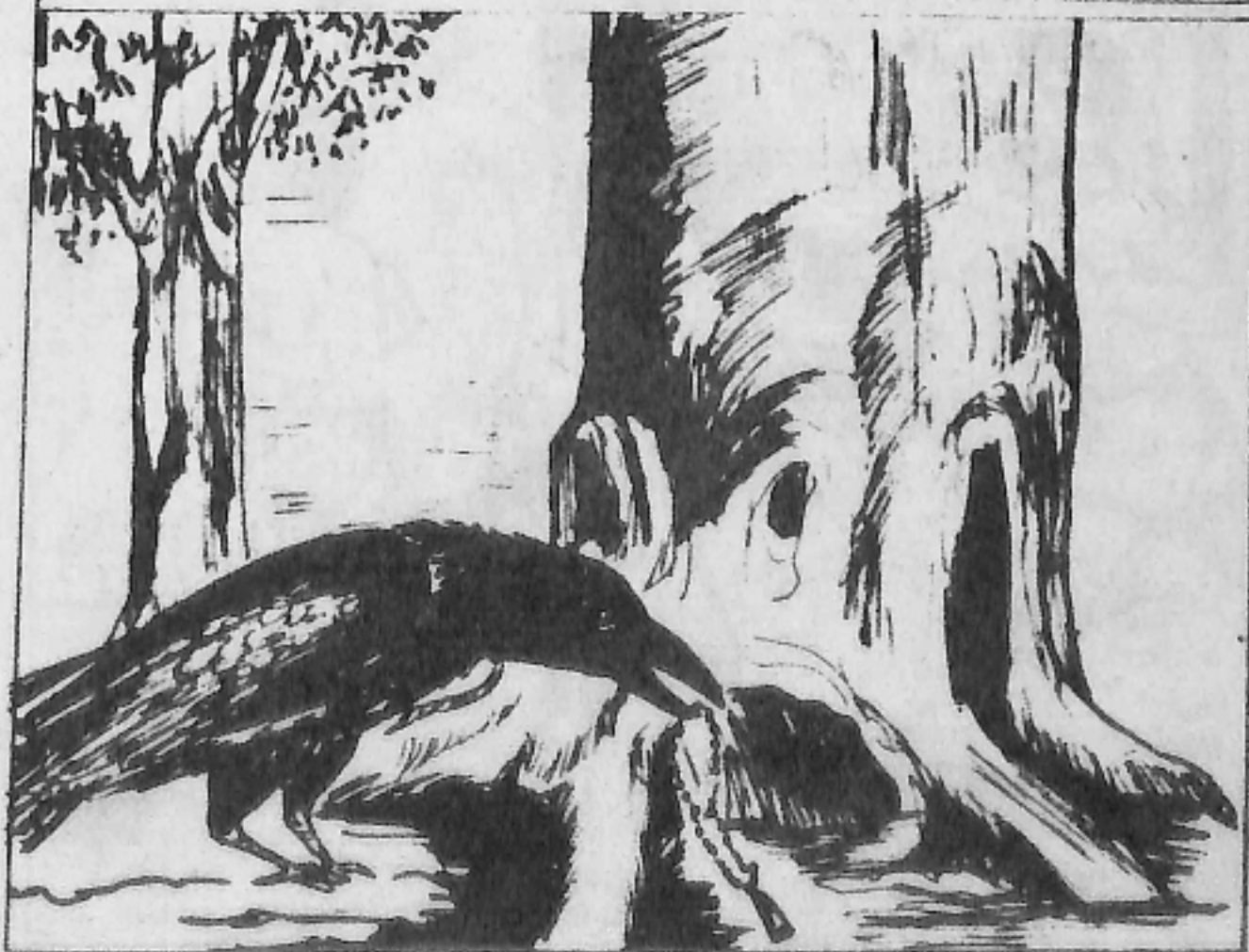
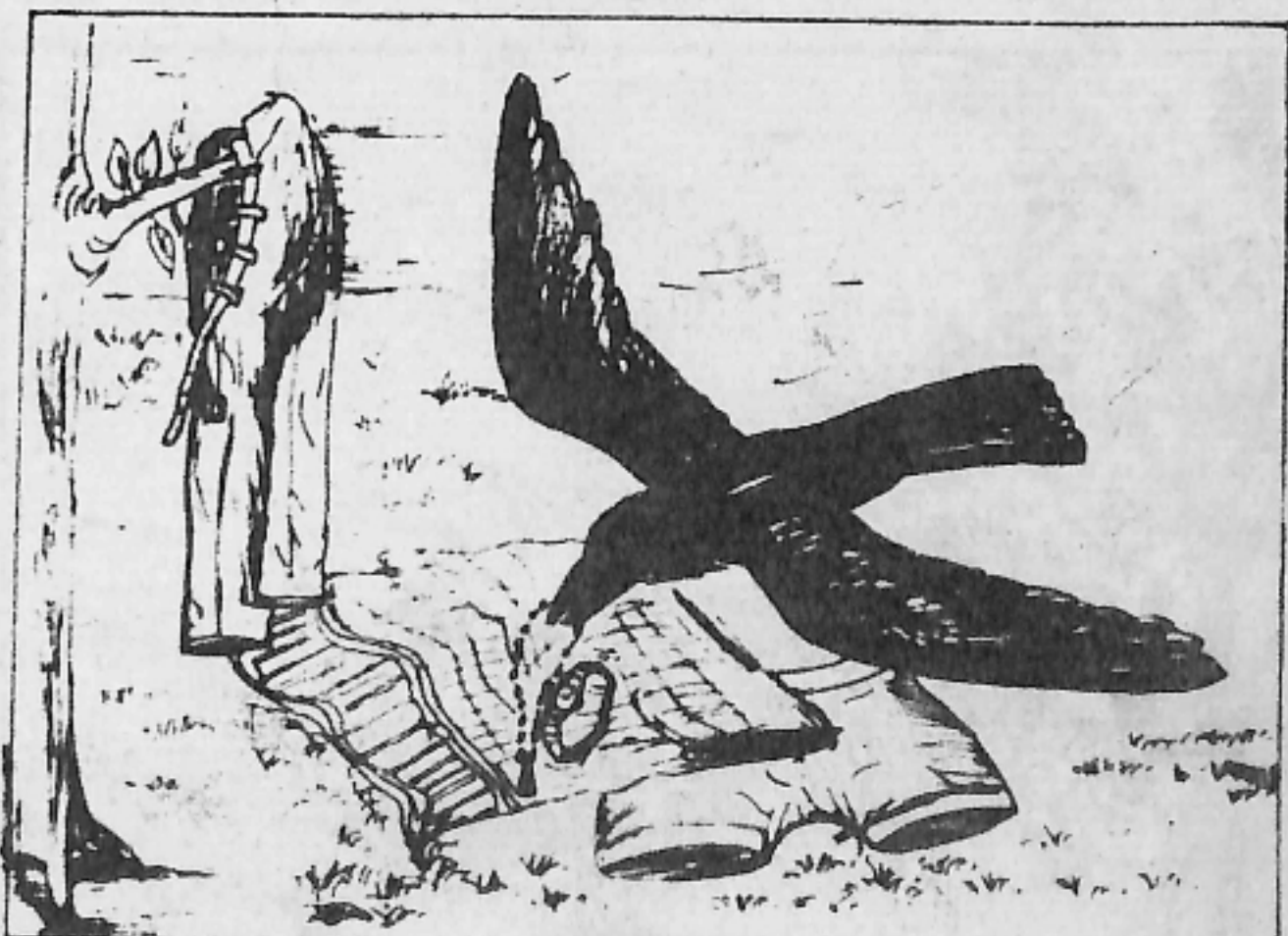
- ចុះបងធ្វើដូចម្តេចទៅ បើពស់មានកម្លាំងដាងយើង
- ថ្មីក្បឹកតែយើងមានកម្លាំងតិចមែន តែយើងរកមធ្យោបាយ
 សម្រាប់ពស់ឲ្យបាននៅពេលទាងមុខនេះ ។

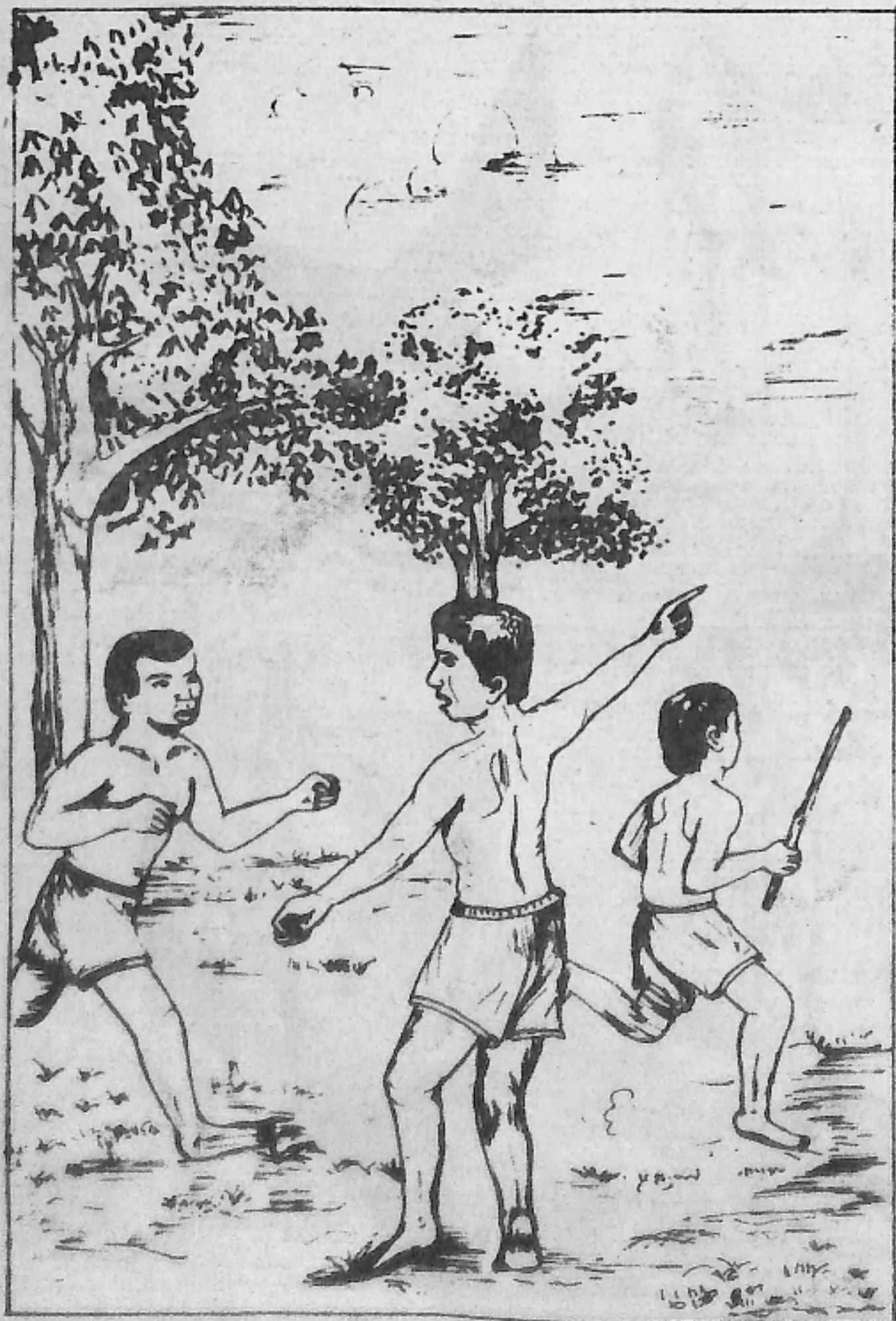

នៅមិនឆ្ងាយប៉ុន្មានពីដើមឈើនេះ មានស្រះមួយ
 មនុស្សទាំងឡាយតែងនាំគ្នាមកដុតទឹកស្រះនេះលេងកំសាន្ត មនុ
 នឹងចុះលេងទឹក មនុស្សទាំងនោះបានដោះសម្លៀកបំពាក់ខ្សែក
 ចិញ្ចៀន ដាក់នៅមាត់ស្រះ ហើយនាំគ្នាចុះលេងទឹកយ៉ាងស-
 ប្បាយ តាមមនោសញ្ចេតនាម្នាក់របស់គេគ្រប់គ្នា ។

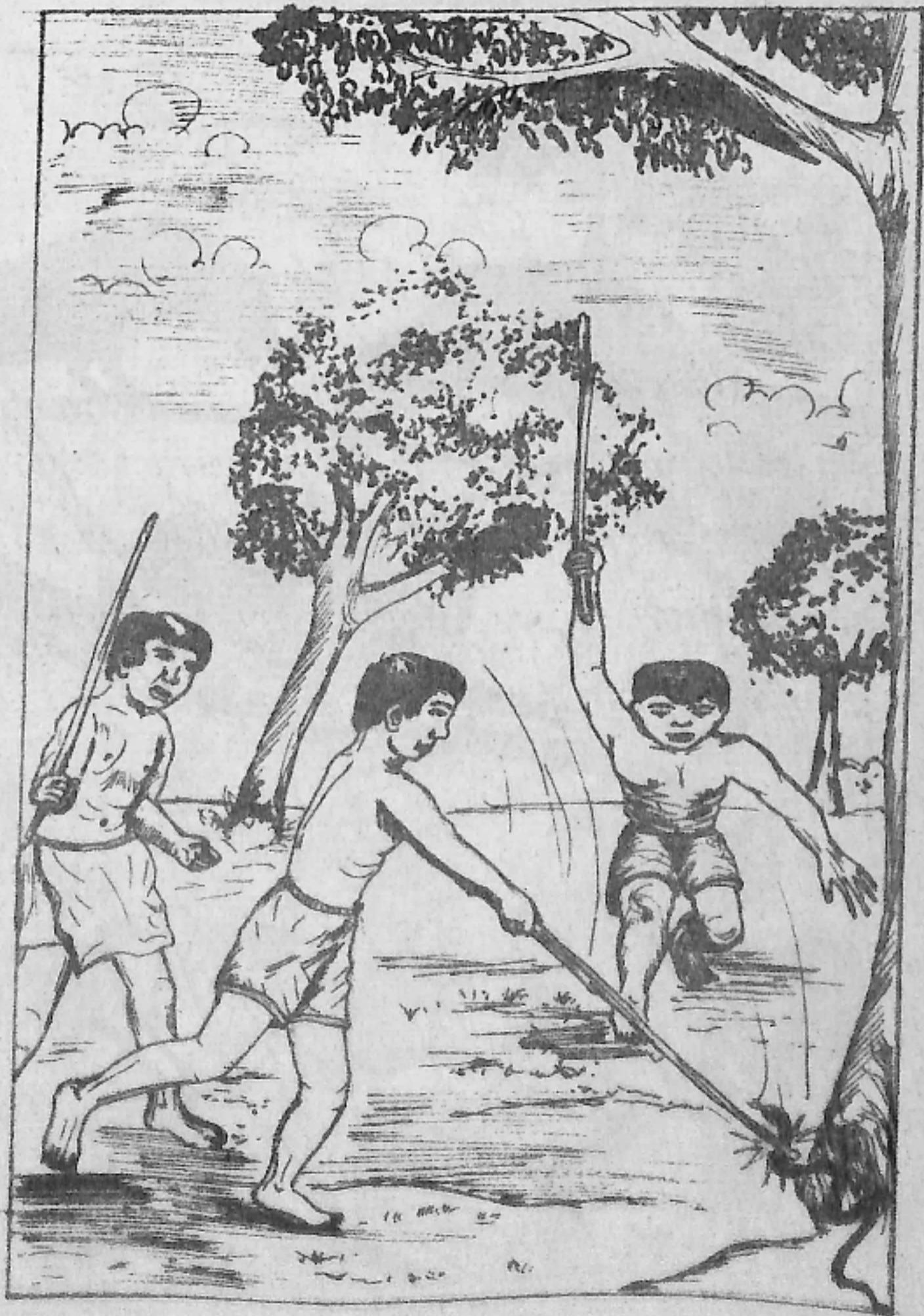
ក្រុកឈ្មោះ ព្រួយពីបានឃើញមនុស្សកំពង់តែលេ
 ងទឹកក្នុងស្រះយ៉ាងសប្បាយ ហើយទុកសម្លៀកបំពាក់និងអល-
 ដ្ឋាននៅនឹងមាត់ស្រះ ក៏ហើរមកកាំខ្សែកពីលើសម្លៀកបំពាក់
 សំដៅទៅលំនៅអាត្មា លុះដល់កន្លែងហើយក៏យកខ្សែកនោះទៅ
 ដាក់នៅមាត់រូងរបស់ពាស ។

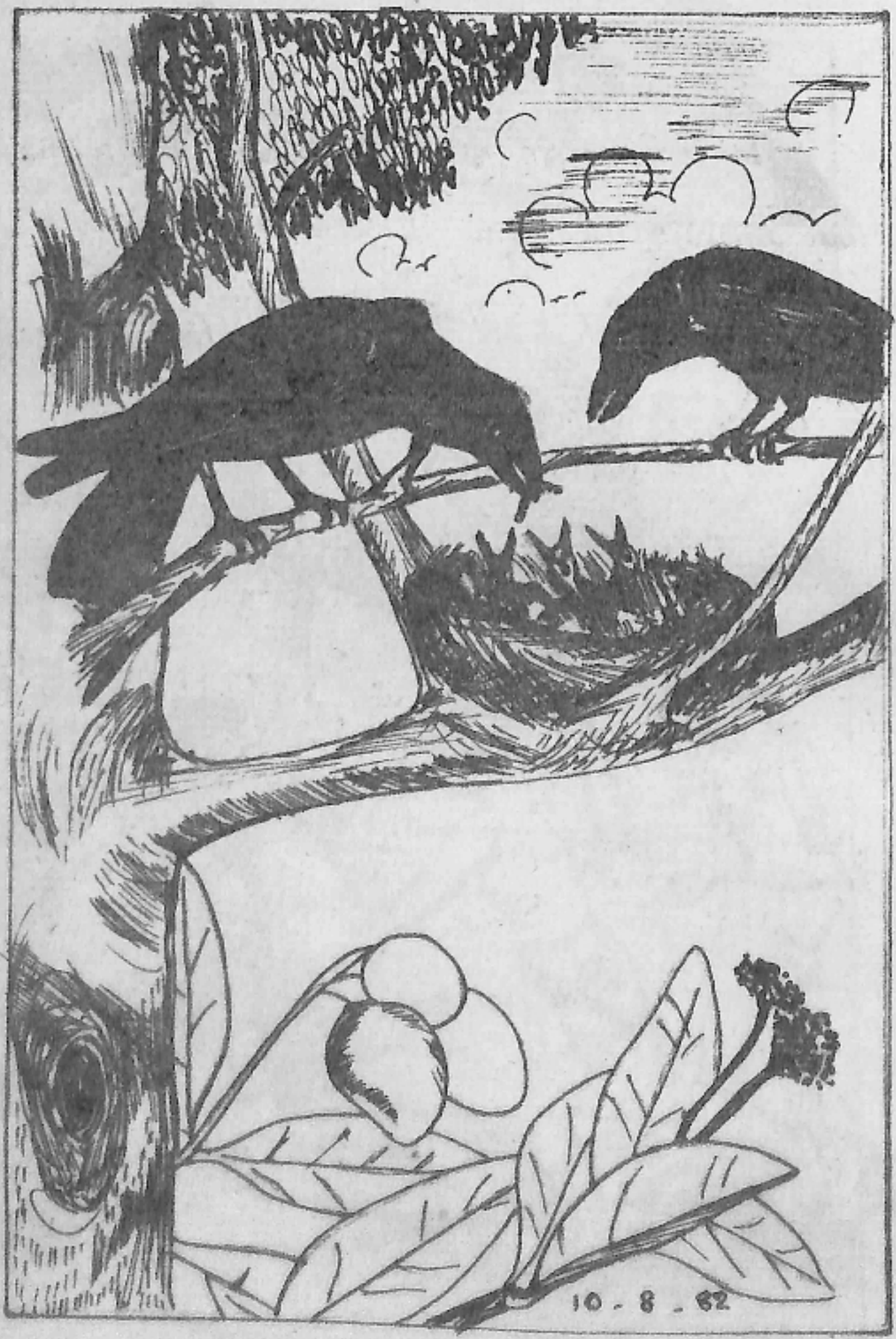

មនុស្សដែលកំពុងលេងទឹក ក្រឡេកក្រែកមកឃើញ
 ក្រែកកំព្រាខ្សែករបស់ខ្លួនក៏នាំគ្នាឡើង ហើយប្រាប់គ្នាថា៖ ក្រែក
 កំព្រាខ្សែកឥឡូវវាទៅទំនេរដើមឈើធំនោះ ។ ពួកយើងដឹងដំណឹង
 ហើយមនុស្សទាំងនោះក៏នាំគ្នាទៅ ដោយនូវដៃមានកាន់ដៃបង់ទៅ
 ដាមួយផងដើម្បីប្រហារក្រែក ដែលកំព្រាខ្សែកខ្លួន ។

ពេលមនុស្សទាំងឡាយរត់ទៅដល់ ក៏ឃើញខ្សែករបស់
 ខ្លួននៅនឹងមាត់រន្ធតាស់ ចំណែកពាស្យាននៃព្រះស្រីមាត់មនុស្សក៏
 ចេញមក តែអកុសលសត្វពាស់ក៏ណាច្រឡំពួកមនុស្សវាយនឹងដំ
 បង់ស្លាប់បាត់ទៅ ទើបគេយកខ្សែកដើរត្រឡប់មកមាត់ស្រះវិញ
 ជំនួបព្រឹត្តិអាក្រក់តែងតែទទួលដល់ដួងចាស់នេះឯង ។

10 - 8 - 62

ក្រោយពីពស់កំណាចស្លាប់បាត់បង់ទៅ ភាពរស់ដោយសុខសាន្តរបស់ក្រុកញីឈ្មោល បានកើតមានហើយលែងមានសត្វអ៊ឹមកយាយី ភាពសុខសាន្តរបស់វាបានទៀតហើយ ។
 ក្រុកទាំងពីរបានសុខសាន្ត ក៏មកពីបញ្ហារបស់ខ្លួនដូចនេះហើយ បានដាបុកាលយើងលើកឡើងថា៖

(បញ្ហាដាវាវុធមួយយ៉ាងរូបសើររបស់មនុស្ស និង សត្វ)

ដកស្រង់ដោយ	ខាន់ សៀន
កែសម្រួលដោយ	នង ឆានី (វណ្ណ)

ចប់

ទ្រឹស្តី ប្រក គឺ ទស្សាយ

(សត្វតូចអាចឈរសត្វធំបានដោយខ្យល់កល)

គោកក៏តិចអ្វី អ្វីអ្វីមួយវាគឺរឹតសតហតហែង ដោយ
អំណាចគេសែងស្រួល ស្រួលក៏អាចទាំងឡាយក្រៀមស្ងួតស្រ
ពោល រឹងសត្វធំទាំងឡាយក៏ចលាចល ខ្លាខ្លាខ្លាខ្លា
ព្រឹក្សាដោយសារការអត់ទឹក ។ ថ្ងៃមួយដ្រែកមួយហ្នឹង
បានអើរសំដៅទៅក៏គេអ្នកអ្នកកំខ្លា ទើបគិយាយថា
លោកអាទិត្យ ត្រពាំងទាំងឡាយរឹតសតហតរស់រលីក
ហើយ យើងទាំងអស់គ្នាក៏ពុំអាចរស់នៅបានដោយភ្នែកទឹក
អែវ តើលោកមានបញ្ហាប្រាប្រាយយ៉ាងណាអែវ ។

ពេលនោះមេអីកនាំជ្រូក ក៏មិនចេញស្តីមួយហ្នឹងឡើយ
 ហើយក៏នាំហ្នឹងជ្រូកទាំងអស់ធ្វើអំណើរចេញទៅដើម្បីស្វែង
 រកទឹក ។ ហ្នឹងជ្រូកធ្វើអំណើរកាន់តែឆ្ងាយទៅៗ ក៏បាន
 ទៅដល់រូតពាំងមួយដែលមានទឹកថ្លាឆ្នង មច្ឆាទាំងឡាយក៏ពុក
 តែលោកលេងយ៉ាងសប្បាយ ។

នៅក្បែរមាត់រូតពាំងនោះ មានសត្វទន្សាយដាច់ចិត្តរស់នៅ
 ដល់ឃើញហ្នឹងជ្រូក ក៏មានការភ្ញាក់ផ្អើលរត់បញ្ជាយរកកន្លែង
 លាក់ខ្លួនបំបាត់ភាព ក្រែងជ្រូកទាំងនោះជាន់បាត់បង់ជីវិត ។
 ខ្លះរត់មិនទាន់ក៏រត់ហ្នឹងជ្រូកជាន់ស្លាប់ ។

ក្នុងចំណោមសត្វចក្ខុវាយដែលរត់ ដោយភ័យអំពីហ្ន៎សត្វផ្អែក
 មានសត្វចក្ខុវាយមួយរាក់អំហើយមានចំណាស់ដាក់តែ មិនព្រម
 រត់ទៅណាទេ ទៅអង្គុយតិច្ចាក់ងងឹចា ព្រឹត្តិការណ៍អន្តរាយ
 ដែលកើតមានអស់ពពួកចក្ខុវាយគាពាលនេះ ខ្លាំងដាក់ពាល
 ណាទាំងអស់ បើអញរត់ចេញទៅអែរ តើបានអ្នកណាអើម្បី
 ឈមមុខដោះស្រាយរឿងនេះ អ្នកចេះហាតតែអញ រញ្ជោះរឿង
 នេះគឺរឿងរបស់ពពួកអញ លុះគិតឃើញអ្នកចេះហើយ
 ចក្ខុវាយក៏អែរសំដៅទៅកាន់ហ្ន៎ផ្អែក ។

ពេលទស្សនាឃើញអំណើរទៅដល់ ក៏ឈរលើគល់ឈើលើកដៃ
 ចង្អុលទៅហាងរដ្ឋក ព្រមទាំងបញ្ជាញវាចាថា តែម្ចាស់រដ្ឋក
 ទាំងអស់! អ័ក្សមកអេកគន្យលឃើញល្អក៏ទិញតាំងអញអស់
 មិនតែប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងផ្គត់ផ្គង់សម្រាប់ពួកទស្សនា ដែលជា
 ពួកព្រឹទ្ធិក៏ក្រុមញាតិរបស់អញស្លាប់ទៀត តែពួកអ័ក្សទាំងអស់
 ត្រូវដឹងថា (តាំងអ័ក្សនេះអារបស់យើង ព្រោះព្រះភ័ក្ត្របានចាត់ពួក
 យើងឱ្យមកថែរក្សា អ័ក្សនេះមិនត្រូវត្រូវតាមច្បាប់ទេ ។

ហ្នឹង ជ្រកទាំងអស់ដែលកំពុងតែសប្បាយគន្យលលេងក្នុងគ្រប់កំរិត
 ដោយខ្លួនអាចទឹកមកដោយរបៀបនោះ គឺសំពត់សម្លេងច្រកថា
 អ្នកចេះក្រសួងកំរិត ទើបមេដឹកនាំជ្រកឡើងមកសរុបច្រកថា
 ថា តើព្រះឥន្ទគោះឈ្មោះអីនៅទីណា? ច្រកយើងយើងថា
 ក៏ចៅហៅតាទាំងអស់មកយើងក៏ក៏ថ្លែងប្រាប់ ដើម្បីឲ្យបាន
 ដឹងទាំងអស់តា ។

ដោយឃើញអាការៈ ដូច្នោះ ចក្ខុយន្តៈក៏រត់មកវិញ ។
 ពេលអ្នកឡើងមកដុបដំបើយ ចក្ខុយលឺរលើតល់ឈើ
 ថ្លែងប្រាប់អ្នកថាឃើងចក្ខុយ ព្រោះពិតមាតិកាបុណ្យ
 លោកប្រើឲ្យមកបែរក្បាចិកកេះ ដីឡូត៍ពាក្យក៏ក៏អើយមិក្ខតិប
 (ត្រូវតាមច្បាប់ទេ ។ មេដឹកនាំអ្នកក៏និយាយទាំងភ័យញ័រ
 ថា លោកអាអ្នកថ្លែងសេចក្តី ឃើងទាំងអស់ភាសិតអីក៏
 ដូច្នោះចាប់ពីពេលនេះទៅឃើងឈប់អើដូច្នោះទៀត ។
 ចក្ខុយនិយាយសំឡេងទៀតថា អើម្នីកុំឲ្យព្រោះពិតច្រក់ពិរោគ
 ចូរក៏ថ្វាយបង្គំសំរោសចក្ខុយមួយដែលនៅពីមុខឃើងសិក សិម
 ត្រឡប់ទៅវិញ ។

ហ្នឹងក្រុមទាំងអស់ក៏គាំគ្រាអង្គុយលើកាដឹមខ្យល់ម្យ៉ាង
 គឺយាយអង្គរថា បពិត្រទេវៈ ក៏ហ្នឹងទាំងឡាយដែលយើង
 ខ្ញុំទាំងអស់បានប្រើត្រួតត្រាឱ្យបានហើយ សូមលោកម្ចាស់
 អភ័យទោសឱ្យយើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នាផង យើងទាំងអស់គ្នា
 សម្រេចចិត្តថា លែងមកកាន់ទីនេះទៀតហើយ ។
 ឧទ្ទាយអភ័យទោសឱ្យអ្នកហើយ ទើបបង្គាប់ឱ្យអ្នកចេញ
 ចេញទៅ ក្រោយពីពេលដែលឧទ្ទាយបានអភ័យទោសរួចហើយ ។
 ឧទ្ទាយសាស្ត្រតូចមានកម្លាំងតិច តែអាចយកគំនុះលើហ្នឹង
 អ្នកដែលមានកម្លាំងខ្លាំងបាន ក៏មកពីសត្វឧទ្ទាយមានបញ្ជាក់ ។

(ស្រៈកែវថ្ងៃទី ១៧ . ៨ . ១៩៨២)
 អកស្រីក៏ដោយ ខាងស្មៅ
 តែសម្រួលដោយ គង ការី (វណ្ណ)

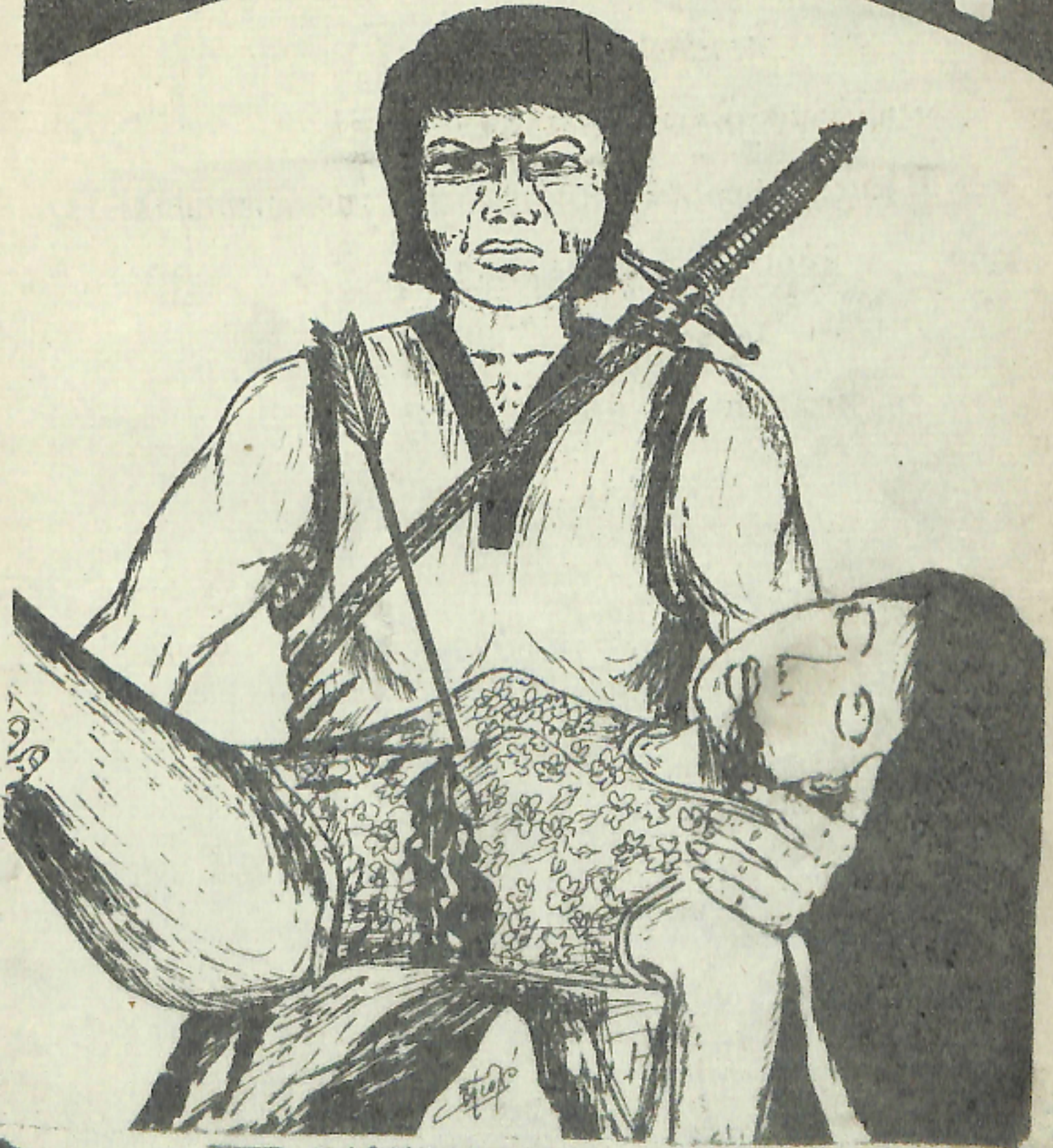
- គិតចេញស្បែកយាយ -

សូមអស់លោកអ្នកគាត់រង់ចាំអាន រឿងវិមានមច្ឆា
គាំខ្សែរឿង យុទ្ធគុលបុរាណដែលប្រកបដោយភាគប្រយ័ត្នយ៉ាងស្រស់ចំហូត
ឈាម គិតចេញស្បែកនៅពេលឆាប់ ៗ នេះ ១

សូមអរគុណ

គិតស្បែក :- គិតស្បែក :-

ទិវាន មគ្គីវាណ

ឧបត្ថមដោយ

J S R C

